EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

وجوب الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر

Wujūb al-amr bi-l-maʿrūf wa-n-nahy ʿan al-munkar

Îndemnul la bine și oprirea răului

ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Obligația de a îndemna la bine și de a opri răul

وجوب الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر

Wujūb al-amr bi-l-maʿrūf wa-n-nahy ʿan al-munkar

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: وجوب الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Dar al-Qāsim, ediția a II-a, 1417 H / 1996; 36 de pagini. Sursa: ediția arabă găzduită pe site-ul oficial al șeicului Ibn Bāz.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Îndemnul la bine și oprirea răului 1
Introducere 1
De ce a fost pomenită mai întâi această îndatorire? 6
Oamenii care au parte de milă 7
«Să fie dintre voi o comunitate...» 9
Treptele îndemnului la bine și ale opririi răului 11
Respingerea invocației și lipsa biruinței 22
Rânduiala îndemnului la bine și a opririi răului 25
Răbdarea și căutarea răsplății 26
Glosar 29
Bibliografie 30
Indice 31

Îndemnul la bine și oprirea răului

وجوب الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر

Introducere

Laudă lui Allah! Allah să trimită binecuvântarea și pacea asupra Trimisului Său, asupra familiei și a companionilor săi și asupra celor care urmează călăuzirea sa până în Ziua Judecății.

În cele ce urmează: Printre cele mai importante îndatoriri și cele mai alese fapte prin care ne apropiem de Allah se numără sfătuirea reciprocă, îndrumarea spre bine, îndemnul reciproc la adevăr și la răbdare în urmarea lui, precum și avertizarea împotriva a ceea ce i se împotrivește, Îl mânie pe Allah, Cel Atotputernic și Măreț, și îndepărtează de mila Sa. Îl rog pe Allah să ne îndrepte inimile și faptele, nouă și tuturor musulmanilor, să ne dăruiască înțelegerea religiei Sale și statornicia în ea, să sprijine religia Sa și să înalțe Cuvântul Său. Îl rog să-i îndrepte pe toți conducătorii musulmanilor, să le dea izbândă în orice bine, să le îndrepte anturajul, să-i ajute în tot ceea ce aduce îndreptarea oamenilor și a țărilor, să le dăruiască înțelegerea religiei și să le deschidă inimile pentru a judeca după Legea Sa și a rămâne statornici în ea. El este Ocrotitorul acestora și are putere să le împlinească.

O, musulmani! Îndemnul la bine și oprirea răului reprezintă o chestiune însemnată, care merită toată atenția. Împlinirea acestei îndatoriri aduce binele și salvarea comunității, iar neglijarea ei aduce o primejdie uriașă, multă stricăciune, dispariția virtuților și răspândirea viciilor. Allah, Preaînaltul și Mărețul, i-a arătat locul în Islam în Cartea Sa măreață. El a arătat că are o însemnătate atât de mare, încât, în unele versete, a pomenit-o înaintea credinței, care este temelia religiei și fundamentul Islamului. Astfel, Preaînaltul spune:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ﴾

Voi sunteți cea mai bună comunitate adusă în folosul oamenilor: îndemnați la bine, opriți răul și credeți în Allah.

Coran 3:110

Nu cunoaștem altă explicație a acestei pomeniri înaintea credinței decât marea însemnătate a acestei îndatoriri și marile foloase obștești care decurg din ea. Mai ales în vremea noastră, nevoia musulmanilor de a îndemna la bine și de a opri răul este foarte mare, din cauza păcatelor care se vădesc și a răspândirii asocierii de semeni lui Allah și a inovațiilor religioase în cea mai mare parte a lumii. În timpul Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea —, al companionilor săi și al înaintașilor dreptcredincioși, musulmanii prețuiau această îndatorire și o împlineau cât se poate de bine. După aceea, nevoia de ea este cu atât mai mare și mai apăsătoare, din cauza multei neștiințe, a puținei cunoașteri și a nepăsării multor oameni față de această mare îndatorire.

În vremea noastră, situația a devenit mai gravă și primejdia mai mare: relele și stricăciunea s-au răspândit, cei care cheamă la neadevăr sunt mulți, iar cei care cheamă la bine sunt puțini în cele mai multe țări, așa cum am arătat. De aceea, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a poruncit această îndatorire, a îndemnat la ea și a pomenit-o înaintea credinței în versetul din Āl ʿImrān:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾

Voi sunteți cea mai bună comunitate adusă în folosul oamenilor.
Coran 3:110

Aici este vorba despre comunitatea lui Muḥammad — binecuvântarea și pacea fie asupra lui —, cea mai bună și cea mai aleasă comunitate înaintea lui Allah. Într-un hadith autentic, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

أنتم توفون سبعين أمة أنتم خيرها وأكرمها على الله عز وجل

Voi întregiți numărul de șaptezeci de comunități; sunteți cea mai bună și cea mai cinstită dintre ele înaintea lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț.

Îndemnul la bine și oprirea răului existau și în comunitățile de mai înainte. Allah a trimis mesagerii și a pogorât Cărțile cu această îndatorire.

Temelia binelui este adorarea numai a lui Allah și sinceritatea față de El, iar temelia răului este asocierea de semeni lui Allah și adorarea altcuiva în afara Lui.

Toți mesagerii au fost trimiși să-i cheme pe oameni la adorarea numai a lui Allah, care este cel mai mare bine, și să-i oprească de la asocierea de semeni lui Allah, care este cel mai mare rău.

Când fiii lui Israel au fost nepăsători față de această îndatorire și au părăsit-o, Allah, Preaînaltul și Mărețul, a spus despre ei:

﴿لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ﴾

Cei dintre fiii lui Israel care au tăgăduit au fost blestemați prin gura lui Dāwūd și a lui ʿĪsā, fiul Maryamei. Aceasta pentru că s-au răzvrătit și au întrecut măsura.

Coran 5:78

Apoi a explicat această răzvrătire, spunând:

﴿كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُۚ لَبِئۡسَ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ﴾

Ei nu se opreau unii pe alții de la răul pe care îl săvârșeau. Cât de rău era ceea ce făceau!

Coran 5:79

El a arătat că acesta era unul dintre cele mai mari semne ale răzvrătirii și ale încălcării lor și l-a dat ca explicație a cuvintelor:

﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُ﴾

Aceasta pentru că s-au răzvrătit și au întrecut măsura. Ei nu se opreau unii pe alții de la răul pe care îl săvârșeau.

Coran 5:78–79

Aceasta se datorează numai marii primejdii pe care o aduce părăsirea acestei îndatoriri. Allah, Preaînaltul și Mărețul, i-a lăudat însă pe unii dintre ei în această privință, spunând în Sura Āl ʿImrān:

﴿مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ أُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۗ وَأُو۟لَٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ

وَمَا يَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُتَّقِينَ﴾

Printre oamenii Cărții se află o comunitate statornică: ei recită versetele lui Allah în ceasurile nopții și se prosternează. Ei cred în Allah și în Ziua de Apoi, îndeamnă la bine, opresc răul și se grăbesc la faptele bune. Aceștia se numără printre cei drepți. Orice bine ar face, nu li se va tăgădui răsplata, iar Allah îi cunoaște pe cei evlavioși.

Coran 3:113–115

Acesta este un grup dintre oamenii Cărții care nu a fost lovit de ceea ce i-a lovit pe cei care părăsiseră îndatorirea; de aceea, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, i-a lăudat. Într-un alt verset din Cartea Sa, în Sura At-Tawbah, El a pomenit îndemnul la bine și oprirea răului înaintea împlinirii rugăciunii și a plății daniei zakāt, numai datorită marii sale însemnătăți.

De ce a fost pomenită mai întâi această îndatorire?
Îndemnul la bine și oprirea răului reprezintă o obligație colectivă. Cu toate acestea, Allah a pomenit-o în acest verset înaintea împlinirii rugăciunii și a plății daniei zakāt, spunând:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ
بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ
ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ
ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt ocrotitori unii altora. Ei îndeamnă la bine, opresc răul, împlinesc rugăciunea, dau dania zakāt și ascultă de Allah și de Trimisul Său. De aceștia Se va îndura Allah. Allah este Atotputernic și Înțelept.
Coran 9:71

Aici a pomenit îndemnul la bine și oprirea răului înaintea împlinirii rugăciunii, deși rugăciunea este stâlpul Islamului și cel mai însemnat dintre stâlpi după cele două mărturisiri de credință. De ce a fost pomenită această îndatorire înaintea ei?

Fără îndoială, a fost pomenită astfel din cauza marii nevoi de ea și a necesității apăsătoare de a o împlini. Prin împlinirea ei se îndreaptă comunitatea, binele se înmulțește în mijlocul ei, virtuțile se arată și viciile dispar. Membrii ei se ajută la bine, se sfătuiesc unii pe alții, luptă pe calea lui Allah, săvârșesc orice bine și părăsesc orice rău. În schimb, părăsirea ei și nepăsarea față de ea aduc mari nenorociri și multe rele. Comunitatea se dezbină, inimile se împietresc sau mor, viciile se arată și se răspândesc, virtuțile dispar, adevărul este nedreptățit și glasul neadevărului se

înalță. Aceasta se întâmplă în orice loc, în orice stat, în orice țară și în orice sat în care nu se îndeamnă la bine și nu se oprește răul: viciile se răspândesc, relele se arată și nedreptatea și stricăciunea ajung să domine. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah!

Oamenii care au parte de milă

Allah a arătat că aceia care îndeamnă la bine, opresc răul, împlinesc rugăciunea, dau dania zakāt și ascultă de Allah și de Trimisul Său sunt oamenii care au parte de milă. El, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿أُوْلَٰٓئِكَ سَيَرۡحَمُهُمُ ٱللَّهُ﴾

De aceștia Se va îndura Allah.
Coran 9:71

Aceasta arată că mila se dobândește numai prin ascultarea de Allah și urmarea Legii Sale, iar printre cele mai de seamă fapte de acest fel se află îndemnul la bine și oprirea răului. Mila nu se dobândește prin dorințe și nici prin obârșie — de pildă, pentru că cineva este din Qurayș, din Banū Hāșim sau din cutare seminție. Nu se dobândește nici prin funcții — pentru că cineva este rege, președinte de republică, ministru sau deține altă funcție —, nici prin avere și comerț, nici prin numărul mare de fabrici și nici prin alte asemenea preocupări ale oamenilor. Mila se dobândește numai prin ascultarea de Allah și de Trimisul Său și prin urmarea Legii Sale.

Printre cele mai însemnate fapte de acest fel sunt îndemnul la bine și oprirea răului, împlinirea rugăciunii, plata daniei zakāt și ascultarea de Allah și de Trimisul Său în toate lucrurile. Aceștia sunt oamenii care au parte de milă. Ei sunt cei care nădăjduiesc cu adevărat în mila lui Allah, cei care se tem cu adevărat de El și Îl preamăresc. Cât de nedrept este cel care nesocotește porunca Sa și săvârșește ceea ce El a oprit, chiar dacă pretinde că se teme de El și nădăjduiește în El! Îl preamărește, se teme de El și nădăjduiește cu adevărat în El numai acela care împlinește porunca Sa, urmează Legea Sa, luptă pe calea Sa, îndeamnă la bine și oprește răul. Allah spune în Sura Al-Baqarah:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ ٱللَّهِ﴾

Cei care au crezut, cei care au emigrat și au luptat pe calea lui Allah, aceia nădăjduiesc în mila lui Allah.

Coran 2:218

El i-a descris ca nădăjduind în mila Sa pentru că au crezut, au luptat și au emigrat: datorită credinței, emigrării și luptei lor.

El nu a spus că cei care au construit palate, cei al căror negoț a crescut, cei care și-au diversificat activitățile sau cei cu obârșie înaltă sunt aceia care nădăjduiesc în mila lui Allah. Dimpotrivă, El a spus:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
أُوْلَٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ ٱللَّهِ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

Cei care au crezut, cei care au emigrat și au luptat pe calea lui Allah, aceia nădăjduiesc în mila lui Allah. Allah este Iertător și Îndurător.

Coran 2:218

Așadar, nădejdea în milă și teama de pedeapsă se arată prin ascultarea de Allah și de Trimisul Său, iar din aceasta fac parte îndemnul la bine și oprirea răului.

«Să fie dintre voi o comunitate...»

Într-un alt verset, Allah a arătat că izbânda le aparține celor care cheamă la bine, îndeamnă la bine și opresc răul. El, Cel Atotputernic și Măreț, spune:

﴿وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى ٱلْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ﴾

Să fie dintre voi o comunitate care cheamă la bine, îndeamnă la ceea ce este drept și oprește răul! Aceștia sunt cei care izbândesc.

Coran 3:104

El a arătat că oamenii care au aceste însușiri — chemarea la bine, îndemnul la bine și oprirea răului — sunt cei care izbândesc. Înțelesul este că ei izbândesc în chip deplin și desăvârșit. Și alți

credincioși pot avea parte de izbândă, dacă lipsa unora dintre aceste însușiri are o scuză recunoscută de Lege. Totuși, cei care izbândesc în chip deplin și desăvârșit sunt cei care cheamă la bine, îndeamnă la bine și se grăbesc ei înșiși să-l împlinească, opresc răul și se feresc de el.

În schimb, cei care îndeamnă la bine și opresc răul cu alte scopuri — din fățărnicie, pentru faimă, pentru un folos trecător sau din alte pricini — ori se sustrag de la împlinirea binelui și săvârșesc răul sunt dintre cei mai răi oameni și au unul dintre cele mai rele sfârșituri.

În cele două Ṣaḥīḥ-uri este relatat de la Usāmah ibn Zayd — Allah să fie mulțumit de el — că Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

يؤتى بالرجل يوم القيامة فيلقى في النار فتندلق أقتاب بطنه - أي أمعاؤه - فيدور في النار كما يدور الحمار بالرحى، فيجتمع عليه أهل النار فيقولون مالك يا فلان؟ ألم تكن تأمر بالمعروف وتنهى عن المنكر؟ قال فيقول: لهم بلى، ولكني كنت آمركم بالمعروف ولا آتيه وأنهاكم عن المنكر وآتيه

În Ziua Învierii va fi adus un om și va fi aruncat în Foc. Măruntaiele pântecelui său — adică intestinele — i se vor revărsa, iar el se va învârti în Foc precum măgarul care învârte piatra morii. Oamenii Focului se vor strânge în jurul lui și vor spune: „Ce ai, cutare? Nu ne îndemnai la bine și nu ne opreai de la rău?" El le va răspunde: „Ba da! Însă vă îndemnam la bine fără să-l împlinesc eu însumi și vă opream de la rău, dar îl săvârșeam eu însumi."

Aceasta este starea celui ale cărui fapte îi contrazic vorbele — căutăm adăpost la Allah! Focul se întețește cu el, iar el este făcut de rușine înaintea tuturor martorilor. Oamenii Focului îl privesc și se miră cum de a fost aruncat acolo. El se învârte în Foc asemenea măgarului care învârte piatra morii, cu măruntaiele revărsate, târându-le după el. De ce? Pentru că îndemna la bine fără să-l împlinească și oprea răul, dar îl săvârșea. Așadar, ceea ce se cere este să îndemni la bine și să-l împlinești, să oprești răul și să-l părăsești. Aceasta este îndatorirea fiecărui musulman. Allah a lămurit în Cartea Sa nobilă însemnătatea acestei mari îndatoriri, a îndemnat la ea, a avertizat împotriva părăsirii ei și i-a blestemat pe cei care au părăsit-o.

Musulmanii sunt, așadar, datori să-i recunoască însemnătatea, să se grăbească s-o împlinească și să se țină de ea, ascultând de Domnul lor, Cel Atotputernic și Măreț, împlinindu-I porunca și ferindu-se de pedeapsa Sa, Preaslăvit fie și Preaînalt.

Treptele îndemnului la bine și ale opririi răului

Sunnah Trimisului lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a întărit această poruncă și a lămurit-o și explicat-o cât se poate de limpede. Într-un hadith autentic, Cel Ales — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — spune:

من رأى منكم منكرا فليغيره بيده فإن لم يستطع فبلسانه فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الإيمان

Acela dintre voi care vede un rău să-l schimbe cu mâna sa. Dacă nu poate, atunci cu limba sa. Dacă nici aceasta nu poate, atunci cu inima sa, iar aceasta este cea mai slabă treaptă a credinței.

Imamul Muslim l-a consemnat în Ṣaḥīḥ-ul său.

El — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a arătat, astfel, cele trei trepte ale îndemnului la bine și ale opririi răului:

Prima treaptă: oprirea răului cu mâna, atunci când există putința. Aceasta înseamnă vărsarea vaselor cu vin, sfărâmarea instrumentelor de desfătare și împiedicarea celui care vrea să le facă rău oamenilor ori să-i nedreptățească să-și ducă intenția la îndeplinire, dacă există această putință — așa cum o are conducătorul și alții care dețin autoritatea necesară. Tot aici intră obligarea oamenilor să împlinească rugăciunea și să urmeze judecata lui Allah, a cărei urmare este obligatorie, de către cei care au puterea să facă aceasta, precum și celelalte lucruri pe care Allah le-a impus. La fel, credinciosul, în privința familiei și a copiilor săi, îi face să împlinească porunca lui Allah și îi oprește cu mâna de la ceea ce Allah a interzis, dacă vorbele nu au efect asupra lor.

La fel procedează cel care are o însărcinare de autoritate — un conducător, un responsabil cu supravegherea respectării normelor religioase, un șef de trib sau altcineva învestit de conducător ori de comunitatea sa, atunci când aceasta l-a ales să o conducă în lipsa unei autorități generale. El împlinește această îndatorire după puterea sa. Dacă nu poate, trece la:

A doua treaptă: limba. Le poruncește și îi oprește prin cuvinte, spunând, de pildă: *„Oameni buni, temeți-vă de Allah! Fraților, temeți-vă de Allah! Împliniți rugăciunea și dați dania zakāt! Părăsiți acest rău! Faceți cutare lucru! Lăsați ceea ce Allah a interzis! Purtați-vă bine cu părinții voștri! Păstrați legăturile de rudenie!”* Și alte îndemnuri asemenea acestora. Îi îndeamnă la bine și îi oprește de la rău cu limba, îi povățuiește și le aduce aminte. Urmărește cu atenție lucrurile pe care le fac, pentru a le atrage atenția asupra lor, și li se adresează frumos, cu blândețe. El — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — spune:

إن الله يحب الرفق في الأمر كله

Allah iubește blândețea în toate lucrurile.

Și spune:

إن الرفق لا يكون في شيء إلا زانه، ولا ينزع من شيء إلا شانه

Blândețea nu se află într-un lucru fără să-l înfrumusețeze și nu este îndepărtată dintr-un lucru fără să-l urâțească.

Un grup de evrei a venit și a intrat la el — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea —, spunând: *„As-sāmu ʿalayka, Muḥammad!”* Prin aceasta voiau să spună *„Moartea să fie asupra ta!”*, nu salutul păcii. ʿĀ'işah — Allah să fie mulțumit de ea — i-a auzit și a spus: *„Asupra voastră să fie moartea și blestemul!”* Într-o altă relatare: *„Allah să vă blesteme și să Se mânie pe voi!”* Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — i-a spus:

مهلا يا عائشة: إن الله رفيق يحب الرفق في الأمر كله

Ușor, ʿĀ'işah! Allah este Blând și iubește blândețea în toate lucrurile.

Ea a întrebat: *„Nu ai auzit ce au spus?”* El a răspuns:

ألم تسمعي ما قلت لهم؟ قلت لهم وعليكم، فإنه يستجاب لنا فيهم ولا يستجاب لهم فينا

Nu ai auzit ce le-am spus eu? Le-am spus: „Și asupra voastră!” Nouă ni se răspunde împotriva lor, dar lor nu li se răspunde împotriva noastră.

Deși erau evrei, el s-a purtat cu blândețe față de ei, în speranța că vor fi călăuziți, că se vor supune adevărului și că vor răspunde celui care îi cheamă la credință.

La fel, cel căruia Allah îi dă izbândă în îndemnul la bine și în oprirea răului caută blândețea, expresiile potrivite și vorbele bune când întâlnește oameni care au lipsuri în această privință. Fie într-o adunare, fie pe drum sau în orice alt loc, îi cheamă cu blândețe și cuvinte frumoase. Chiar dacă se ceartă cu el pentru un lucru pe care nu l-au înțeles ori îl tăgăduiesc din încăpățânare, el discută cu ei în cel mai bun chip. Allah spune:

﴿ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمَوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةِ ۖ وَجَٰدِلْهُم بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ﴾

Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună povață și discută cu ei în cel mai bun chip.

Coran 16:125

Și spune:

﴿وَلَا تُجَٰدِلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ﴾

Nu discutați cu oamenii Cărții decât în cel mai bun chip.

Coran 29:46

Cine sunt oamenii Cărții? Sunt evreii și creștinii, care sunt necredincioși. Cu toate acestea, Allah spune despre ei:

﴿وَلَا تُجَٰدِلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ﴾

Nu discutați cu oamenii Cărții decât în cel mai bun chip, în afara celor dintre ei care nedreptățesc.

Coran 29:46

Înțelesul este că, atunci când cineva dintre ei nedreptățește, întrece măsura și vorbește urât, față de el se trece la o altă abordare decât discuția în cel mai bun chip. Allah spune:

﴿وَجَزَٰٓؤُاْ سَيِّئَةٖ سَيِّئَةٞ مِّثۡلُهَا﴾

Răsplata unui rău este un rău pe măsura lui.
Coran 42:40

Și spune:

﴿فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَٱعۡتَدُواْ عَلَيۡهِ بِمِثۡلِ مَا ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡ﴾

Celui care vă atacă răspundeți-i pe măsura atacului său împotriva voastră.
Coran 2:194

Însă, câtă vreme este vorba despre învățare, chemare și lămurirea adevărului, se procedează în cel mai bun chip, fiindcă astfel este mai probabil să se ajungă la bine. Sufyān Ath-Thawrī — Allah să aibă milă de el — a spus: *„Cel care poruncește și oprește trebuie să fie blând în ceea ce poruncește și blând în ceea ce oprește, drept în ceea ce poruncește și drept în ceea ce oprește, cunoscător al lucrului pe care îl poruncește și cunoscător al lucrului pe care îl oprește.”*

Acesta este și înțelesul cuvintelor înaintașilor — Allah să aibă milă de ei: să caute blândețea, împreună cu știința, stăpânirea de sine și înțelegerea limpede. Să nu poruncească și să nu oprească decât în cunoștință de cauză, nu din neștiință. Totodată, să fie blând, să împlinească el însuși ceea ce îi cheamă pe alții să facă și să părăsească ceea ce oprește, pentru ca oamenii să-i urmeze pilda.

În Ṣaḥīḥ Muslim, de la ʿAbd Allāh ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el —, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

ما من نبي بعثه الله في أمة قبلي إلا كان له من أمته حواريون وأصحاب يأخذون بسنته ويقتدون بأمره، ثم إنها تخلف من بعدهم خلوف يقولون ما لا يفعلون، ويفعلون ما لا يؤمرون، فمن جاهدهم بيده فهو مؤمن، ومن جاهدهم بلسانه فهو مؤمن، ومن جاهدهم بقلبه فهو مؤمن، وليس وراء ذلك من الإيمان حبة خردل

Nu a fost niciun profet pe care Allah să-l fi trimis unei comunități înaintea mea fără ca el să aibă, din comunitatea sa, ucenici apropiați și însoțitori care îi urmau Sunnah și se călăuzeau după porunca lui. Apoi, după ei vin urmași care spun ceea ce nu fac și fac ceea ce nu li se poruncește. Cel care îi înfruntă cu mâna sa este credincios; cel care îi înfruntă cu limba sa este credincios; cel care îi înfruntă cu inima sa este credincios. Dincolo de aceasta nu mai există nici cât un grăunte de muștar de credință.

Acest hadith este asemenea relatării anterioare a lui Abū Saʿīd, care cuprinde oprirea răului cu mâna, apoi cu limba, apoi cu inima. Aceasta este rânduiala privitoare la urmașii care vin după profeți în comunitățile lor: sunt îndemnați la bine, opriți de la rău, învățați rânduielile lui Allah și înfruntați în această privință cu mâna, apoi cu limba, apoi cu inima.

La fel, în comunitatea lui Muḥammad — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea —, învățații, conducătorii, oamenii de seamă și cunoscătorii dreptului religios sunt datori să

se ocupe de oameni prin chemarea la Allah, îndemnul la bine, oprirea răului, învățarea celui neștiutor, călăuzirea celui rătăcit și aplicarea pedepselor fixe și a sancțiunilor discreționare prevăzute de Lege, pentru ca oamenii să se îndrepte și să se țină de adevăr. Să le aplice pedepsele prevăzute de Lege și să-i împiedice să săvârșească ceea ce Allah a interzis, astfel încât să nu se nedreptățească unii pe alții și să nu încalce cele sfinte ale lui Allah.

S-a transmis în mod statornic de la ʿUthmān ibn ʿAffān — Allah să fie mulțumit de el —, califul bine călăuzit, că a spus: *„Allah îi oprește prin autoritatea conducătorului pe cei pe care nu-i oprește prin Coran."* Aceasta se relatează și de la ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el. Este un lucru adevărat: multor oameni le-ai putea aduce toate versetele, și tot nu s-ar supune. Însă, când intervine puterea de constrângere a conducătorului, prin lovire, închisoare și altele asemenea, omul se supune și își părăsește neadevărul. De ce? Fiindcă inima lui este bolnavă și fiindcă are o credință slabă sau nu are credință deloc. De aceea nu este mișcat de versete și de hadithuri. Însă, când se teme de conducător, se înfrânează și își cunoaște limitele. Puterea de constrângere a conducătorului are o mare însemnătate. De aceea, Allah le-a rânduit robilor Săi talionul, pedepsele fixe și sancțiunile discreționare: ele opresc neadevărul și feluritele nedreptăți, iar prin ele Allah face să fie respectat dreptul. Conducătorii sunt, așadar, datori să le aplice, să-i ajute pe cei care le aplică, să vegheze asupra oamenilor, să-i oblige să respecte dreptul și să-i țină în limitele lor, ca să nu piară, să nu se lase duși de curentul neadevărului și să nu ajungă un ajutor împotriva noastră pentru Șeitan și oștirea sa.

A treia treaptă

Dacă un credincios nu poate opri răul cu mâna și cu limba, ajunge la inimă: respinge și urăște răul în inima sa și nu stă în tovărășia celor care îl săvârșesc.

Se relatează că un om i-a spus lui ʿAbd Allāh ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el: *„Sunt pierdut dacă nu îndemn la bine și nu opresc răul!”* El i-a răspuns: *„Ești pierdut dacă inima ta nu recunoaște binele și nu respinge răul.”* Așadar, fratele meu musulman, trebuie să cunoști binele prin învățare și prin înțelegerea religiei și să cunoști răul în același fel. Apoi îți împlinești îndatorirea de a îndemna la bine și de a opri răul. Dobândirea înțelegerii limpezi a religiei este unul dintre semnele fericirii și dintre dovezile că Allah îi dorește binele robului Său. În cele două Ṣaḥīḥ-uri, de la Muʿāwiyah — Allah să fie mulțumit de el —, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea — a spus:

من يرد الله به خيرا يفقهه في الدين

Celui căruia Allah îi dorește binele îi dă înțelegerea religiei.

Când vezi un om care caută cercurile de învățătură, întreabă despre știință și caută să o înțeleagă limpede și temeinic, acesta este unul dintre semnele că Allah îi dorește binele. Să se țină, așadar, de această cale, să se străduiască, să nu se plictisească și să nu slăbească. Într-un hadith autentic, Profetul — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — spune:

من سلك طريقا يلتمس فيه علما سهل الله له به طريقا إلى الجنة

Celui care pornește pe un drum căutând cunoaștere, Allah îi ușurează prin aceasta un drum spre Paradis.

Imamul Muslim l-a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său.

Căutarea cunoașterii are o mare însemnătate. Ea face parte din strădania pe calea lui Allah, este unul dintre mijloacele salvării și unul dintre semnele binelui. Se împlinește prin participarea la

cercurile de învățătură, prin cercetarea cărților folositoare — pentru cel care le poate înțelege —, prin ascultarea predicilor și a poveților și prin întrebarea învățaților. Toate acestea sunt căi folositoare. Se împlinește și prin memorarea Coranului nobil, temelia cunoașterii. Coranul este în fruntea oricărei științe, este marele fundament și funia trainică a lui Allah. Este cea mai măreață și mai nobilă Carte, cea mai bună călăuză spre bine și cea mai puternică oprire de la rău.
Sfatul meu pentru fiecare credincios și fiecare credincioasă este să acorde atenție Coranului, să-l recite mult, să se străduiască să-l memoreze pe tot sau atât cât îi este cu putință, cugetând și căutând să-l înțeleagă. În el se află călăuzirea și lumina. Allah spune:

﴿إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَهْدِى لِلَّتِى هِىَ أَقْوَمُ﴾

Acest Coran călăuzește spre ceea ce este cel mai drept.
Coran 17:9

Cel a Cărui rostire este măreață spune:

﴿كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ مُبَٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوٓا۟ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ﴾

O Carte binecuvântată pe care ți-am pogorât-o, pentru ca ei să cugete asupra versetelor sale și pentru ca cei înzestrați cu minte să ia aminte.
Coran 38:29

El, Binecuvântat și Preaînalt, spune:

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَآ﴾

Oare ei nu cugetă asupra Coranului sau inimile lor sunt ferecate?
Coran 47:24

Suntem, așadar, datori să ne îngrijim de Cartea lui Allah prin recitare, memorare, cugetare, înțelegere și punere în practică și să întrebăm despre ceea ce nu ne este limpede. La fel trebuie să ne îngrijim de Sunnah Trimisului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea. Ea este a doua revelație și a doua temelie, cea care explică și lămurește Cartea lui Allah. Studentul și fiecare musulman sunt datori să se ocupe de aceasta după puterea și cunoașterea lor, prin memorare și repetare. De pildă, să memoreze Cele patruzeci de hadithuri ale lui An-Nawawī, împreună cu completarea lui Ibn Rajab, până la cincizeci de hadithuri. Acestea se numără printre cele mai cuprinzătoare și folositoare hadithuri și cuprind rostiri scurte, cu înțelesuri bogate. Atât bărbatul, cât și femeia ar trebui să le memoreze. La fel este ʿUmdat al-Ḥadīth a păstrătorului de hadith ʿAbd al-Ghanī al-Maqdisī, o carte însemnată care adună puțin peste patru sute dintre cele mai autentice hadithuri, în diferite capitole ale cunoașterii. Dacă memorarea lor îi este înlesnită cuiva, aceasta este una dintre marile binefaceri ale lui Allah.

La fel este Bulūgh al-Marām a păstrătorului de hadith Ibn Ḥajar: o carte însemnată, concisă, folositoare și bine întocmită. Dacă studentului îi este înlesnit să o memoreze, aceasta este un mare bine.

Dintre cărțile despre crez, două lucrări de mare preț îi aparțin șeicului și imamului Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb — Allah să aibă milă de el: Kitāb at-Tawḥīd și Kaṣf aṣ-Ṣubuhāt.

Printre cărțile importante despre crez se numără Al-ʿAqīdah al-Wāsiṭiyyah a Șeicului Islamului Ibn Taymiyyah, o carte de mare preț, concisă și deosebit de folositoare, care cuprinde pe scurt crezul oamenilor Sunnei și ai comunității. Kitāb al-Īmān a Șeicului Islamului Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb este, de asemenea, o carte însemnată, în care a adunat mai multe hadithuri privitoare la credință. Studentul și studenta ar trebui să memoreze, pe cât le este cu putință, din aceste cărți folositoare și din altele asemenea. Să acorde, totodată, atenție Coranului nobil, să-l recite mult și să-l memoreze pe tot ori atât cât le este cu putință, așa cum am arătat. Să se îngrijească să repete împreună

cu colegii, să-i întrebe despre ceea ce nu le este limpede pe profesorii și învățații despre care cred că au bine și cunoaștere și să-I ceară Domnului izbândă și ajutor. Să nu slăbească, să nu fie leneși, să-și păzească timpul și să-l împartă: o parte din zi și din noapte pentru recitarea Coranului nobil și cugetarea asupra lui; o parte pentru căutarea cunoașterii, înțelegerea religiei, memorarea textelor de bază și cercetarea lucrurilor neclare; o parte pentru nevoile proprii și ale familiei; o parte pentru rugăciune, adorare, feluritele pomeniri și invocații.
Între cele care întăresc datoria de a ne ține de aceste mari însușiri se află cuvintele Preaînaltului:

﴿وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡإِثۡمِ
وَٱلۡعُدۡوَٰنِۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ﴾

Ajutați-vă unii pe alții în bine și evlavie și nu vă ajutați în păcat și nedreptate! Temeți-vă de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!

Coran 5:2

Respingerea invocației și lipsa biruinței
De tema noastră — îndemnul la bine și oprirea răului — se leagă și ceea ce s-a relatat de la Profet — binecuvântarea și pacea fie asupra lui —, care a spus:

يقول الله عز وجل: مروا بالمعروف وأنهوا عن المنكر قبل أن تدعوني فلا أستجيب لكم وقبل أن تسألوني فلا أعطيكم وقبل أن تستنصروني فلا أنصركم

Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spune: „Îndemnați la bine și opriți răul înainte să Mă chemați, iar Eu să nu vă răspund; înainte să-Mi cereți, iar Eu să nu vă dăruiesc; și înainte să-Mi cereți sprijin, iar Eu să nu vă sprijin."

Într-o altă formulare, în hadithul lui Ḥudhayfah, el — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — spune:

والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم عقابا من عنده ثم لتدعنه فلا يستجيب لكم

Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu! Veți îndemna la bine și veți opri răul, altminteri este aproape ca Allah să trimită asupra voastră o pedeapsă de la El, apoi Îl veți chema și nu vă va răspunde.

Relatat de imamul Aḥmad.

Îndemnul la bine și oprirea răului sunt, așadar, printre marile îndatoriri, așa cum am arătat. În hadithul lui Ibn Masʿūd, consemnat de Aḥmad, Abū Dāwūd și At-Tirmidhī, el — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — spune:

لما وقعت بنو إسرائيل في المعاصي نهتهم علماؤهم فلم ينتهوا، فجالسوهم وآكلوهم وشاربوهم، فلما رأى الله ذلك منهم ضرب قلوب بعضهم ببعض، ثم لعنهم على لسان أنبيائهم داود وعيسى ابن مريم

Când fiii lui Israel au căzut în păcate, învățații lor i-au oprit, dar ei nu s-au oprit. Apoi învățații au stat în tovărășia lor, au mâncat și au băut împreună cu ei. Când Allah a văzut aceasta la ei, le-a făcut inimile asemenea unele altora, apoi i-a blestemat prin gura profeților lor, Dāwūd și ʿĪsā, fiul Maryamei.

﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعْتَدُونَ﴾

Aceasta pentru că s-au răzvrătit și au întrecut măsura.
Coran 5:78

Într-o altă formulare:

إن أول ما دخل النقص على بني إسرائيل أن الرجل كان يلقى الرجل فيقول: يا هذا اتق الله ودع ما تفعل من المعاصي، ثم يلقاه في الغد فلا يمنعه ما رآه منه أن يكون أكيله وشريبه وقعيده، فلما رأى الله ذلك منهم ضرب قلوب بعضهم على بعض ثم لعنهم

Prima slăbire care i-a atins pe fiii lui Israel a fost că un om îl întâlnea pe altul și îi spunea: „Omule, teme-te de Allah și lasă păcatele pe care le săvârșești!" Apoi îl întâlnea a doua zi, iar ceea ce văzuse la el nu-l împiedica să mănânce, să bea și să stea împreună cu el. Când Allah a văzut aceasta la ei, le-a făcut inimile asemenea unele altora, apoi i-a blestemat.

Suntem datori să ne ferim să nu fim loviți de ceea ce i-a lovit pe ei. În unele hadithuri s-a arătat că neglijarea acestei îndatoriri și nepăsarea față de ea — adică îndemnul la bine și oprirea răului — se numără printre pricinile respingerii invocației și ale lipsei biruinței, după cum am arătat.

Fără îndoială, aceasta este o mare nenorocire. Printre pedepsele pentru părăsirea acestei îndatoriri se află lipsirea musulmanilor de sprijin, dezbinarea lor, îngăduirea ca dușmanii să dobândească putere asupra lor și faptul că invocațiile lor nu primesc răspuns. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah!

Rânduiala îndemnului la bine și a opririi răului
Pentru unii oameni, această îndatorire poate deveni o obligație individuală: când un om vede răul și nu se află acolo altcineva care să-l înlăture, el este dator să-l înlăture, dacă poate. Aceasta se întemeiază pe cuvintele Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea —, amintite mai înainte:

من رأى منكم منكرا فليغيره بيده فإن لم يستطع فبلسانه فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الإيمان

Acela dintre voi care vede un rău să-l schimbe cu mâna sa. Dacă nu poate, atunci cu limba sa. Dacă nici aceasta nu poate, atunci cu inima sa, iar aceasta este cea mai slabă treaptă a credinței.

Muslim l-a consemnat în Ṣaḥīḥ-ul său.
Dacă sunt însă mai mulți oameni, pentru ei este o obligație colectivă în oraș, în sat sau în trib. Oricare dintre ei înlătură răul împlinește scopul urmărit și dobândește răsplata. Dacă îl lasă cu toții, păcătuiesc, asemenea celor care părăsesc celelalte obligații colective. Dacă într-o localitate sau într-un trib nu este decât un singur învățat, el are obligația individuală să-i învețe pe oameni, să-i cheme la Allah, să-i îndemne la bine și să-i oprească de la rău, după puterea sa, potrivit hadithurilor amintite și cuvintelor lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ﴾

Temeți-vă de Allah atât cât vă stă în putință!
Coran 64:16

Răbdarea și căutarea răsplății

Acelora dintre învățați, dintre chemătorii la Allah și dintre cei care îndeamnă la bine și opresc răul cărora Allah le dă izbânda de a răbda, de a căuta răsplata Sa și de a fi sinceri față de El le sunt dăruite reușita, izbânda și călăuzirea, iar Allah îi face folositori oamenilor. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا
وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُ﴾

Celui care se teme de Allah, El îi va da o ieșire și-l va înzestra de unde nici nu se așteaptă.

Coran 65:2–3

El, Binecuvântat și Preaînalt, spune:

﴿وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا﴾

Celui care se teme de Allah, El îi va ușura treburile.

Coran 65:4

Cel Atotputernic și Măreț spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ
وَيُثَبِّتۡ أَقۡدَامَكُمۡ﴾

O, voi cei care credeți! Dacă Îl sprijiniți pe Allah, El vă va sprijini și vă va întări pașii.

Coran 47:7

Preaînaltul spune:

﴿وَٱلۡعَصۡرِ
إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ
وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ﴾

Pe timp! Omul este în pierdere, în afara celor care cred, împlinesc fapte bune, se îndeamnă unii pe alții la adevăr și se îndeamnă unii pe alții la răbdare.

Coran 103:1–3

Așadar, cei care câștigă și se salvează în această lume și în Viața de Apoi sunt oamenii credinței, ai faptelor bune, ai îndemnului reciproc la adevăr și ai îndemnului reciproc la răbdare.

Este cunoscut că îndemnul la bine, oprirea răului, îndemnul reciproc la adevăr și îndemnul reciproc la răbdare fac parte din evlavie. Allah le-a pomenit însă în mod aparte pentru o lămurire mai mare și pentru a îndemna mai puternic la ele.

Ceea ce vrem să arătăm este că acela care îndeamnă la bine, oprește răul, cheamă la Allah și rabdă pe această cale se numără printre oamenii care au aceste mari însușiri, cei care dobândesc câștigul deplin și fericirea veșnică, dacă moare păstrând această stare.

Îl rog pe Allah, prin Numele Sale cele mai frumoase și prin Atributele Sale cele mai înalte, să ne dea nouă și tuturor musulmanilor izbândă în dobândirea cunoașterii folositoare și în împlinirea faptelor bune, să ne dăruiască înțelegerea religiei Sale și statornicia în ea. Să ne dăruiască tuturor împlinirea acestei îndatoriri după puterea și posibilitățile noastre; să le dea conducătorilor musulmanilor izbânda de a împlini această îndatorire și de a răbda în ea; să-i dea izbândă celui însărcinat cu

ea s-o împlinească în cel mai bun chip; și să-i ajute pe toți să împlinească dreptul Său și să fie sinceri față de El și față de robii Săi. El, Preaînaltul, este Darnic și Generos. Allah să trimită binecuvântarea, pacea și binele asupra robului Său, Profetul nostru Muḥammad, asupra familiei sale, a companionilor săi și a celor care îi urmează în bine.

Glosar

Obligație colectivă فرض كفاية
Îndatorire a comunității care este împlinită dacă unii dintre membrii ei o duc la îndeplinire. Dacă o părăsesc cu toții, toți păcătuiesc.

Obligație individuală فرض عين
Îndatorire care îi revine fiecărei persoane aflate în situația în care este obligatorie.

Binele المعروف
Ceea ce religia recunoaște și poruncește ca fiind drept și bun. Temelia sa este adorarea numai a lui Allah.

Răul المنكر
Ceea ce religia respinge și interzice. Cel mai mare rău este asocierea de semeni lui Allah.

Sunnah السنة
Învățătura și calea Profetului Muḥammad, păstrate în relatările despre el.

Bibliografie

1. Ibn Bāz, ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh. Wujūb al-amr bi-l-maʿrūf wa-n-nahy ʿan al-munkar. Dar al-Qāsim, ediția a II-a, 1417 H / 1996.
https://binbaz.org.sa/books/pdf/567

2. Coranul nobil. Text arab: Tanzil Project, Uthmani 1.1.
https://tanzil.net

3. Al-Bukhārī, Muḥammad ibn Ismāʿīl. Al-Jāmiʿ aṣ-Ṣaḥīḥ.

4. Muslim ibn al-Ḥajjāj. Aṣ-Ṣaḥīḥ.

5. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad.

6. Abū Dāwūd, Sulaymān ibn al-Aṣʿath. As-Sunan.

7. At-Tirmidhī, Muḥammad ibn ʿĪsā. Al-Jāmiʿ.

Indice

blândețe 12, 13, 14, 15
conducători 1, 16, 17, 27
Coran 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 26, 27
credință 2, 3, 6, 8, 11, 13, 16, 17, 20, 25, 27
cunoaștere 18, 19, 20, 21, 27
invocație 22, 24
îndemnul la bine 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 17, 22, 23, 24, 25, 27
obligație colectivă 6, 25
obligație individuală 25
oprirea răului 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 22, 23, 24, 25, 27
păcate 2, 23
răbdare 1, 26, 27
rugăciune 5, 6, 7, 8, 12, 21
Sunnah 11, 16, 20
zakāt 5, 6, 7, 8, 12

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

CUNOAȘTERE ȘI FAPTĂ

Îndemnul la bine și oprirea răului

O îndatorire care aduce bine comunității.

Șeicul Ibn Bāz arată temeiurile și treptele acestei îndatoriri, cu dovezi din Coran și Sunnah. El explică rolul cunoașterii, al blândeții și al răbdării, precum și legătura dintre ceea ce spunem și ceea ce împlinim.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro